

Lille Bøddel II

Findes der små piger som kan lide at lege fangeleg med voksne mænd, fangelege hvor pigen fanger *ham* og får smag for rollen som torturbøddel?

Måske. Min nye nabo har i hvert fald en datter i den rigtige alder, ni-ti år eller deromkring. Hun er køn med et sjovt ansigt og ganske ligetil. Det troede jeg til at begynde med. De havde ikke boet her længe før jeg fik hende med ned i mit lille kælderværksted, og det var nemt at komme til at pille ved hende. På få uger var jeg nået ganske langt da hun en dag hvor vi hyggede os i værkstedet, og jeg sad med hånden oppe under hendes kjole, pludselig sagde:

"Jeg ved godt hvad du er for én, jeg siger det til de voksne."

Det gjorde mig panikslagen. Hvad var der sket? Jeg slap hende øjeblikkeligt hvorpå hun gik - simpelthen.

De næste dage arbejdede jeg på højtryk med bortforklaringer og frygtede det værste, men der skete ingenting. Så kom hun igen. Uden nogen indledning sagde hun kort og godt:

"Du skal gøre hvad jeg siger."

Jeg opfattede budskabet: Hvis ikke så. . .

Den lille møgtøs. Hun overlistede mig fuldstændigt. Før var det mig der styrede begivenhederne. Det forsøgte jeg ikke mere.

"Jeg vil se i dine skabe," sagde hun en dag. Du store. Men jeg måtte låse op for mine private

samlinger. Jeg har mange blade, men også en del apparater som jeg selv har fremstillet. De er smukke, en slags smykker kunne man kalde dem, og jeg havde længe overvejet hvorledes jeg kunne få prøvet nogle af dem på min lille veninde. Det gjorde mig frygtelig genert at hun uden videre tog dem frem, og selvom jeg prøvede at snyde, vidste hun nøje hvor hun skulle søge.

"Jeg vil også se det der inde bag ved," sagde hun og fremtog mine specielle billeder. De kan ikke købes i almindelige pornoforretninger, og jeg har givet en formue for dem. De er meget realistiske. Hun vurderede billederne ét for ét.

"Vil du også gøre sådan ved mig hvis du får lov?"

Jeg svarede ikke, og det var heller ikke noget rigtigt spørgsmål. På et af billederne er der personer i hvide kitler. Der er også en pige. Hun er nøgen og sidder på en stol. Man kan se det foregår i en slags lægerum. Jeg har en lignende stol i et hjørne af værkstedet gemt under nogle tæpper. Min fremmelige nabotøs kender den.

"Nej," sagde hun efter en pause. "Det gør ondt. Ddu skal sidde på stolen. Det er bedre det gør ondt på dig."

Hun fortsatte:

"Du skal, ellers siger jeg det."

Det var nu eller aldrig. Jeg kunne snuppe hende lige på stedet og komme back in charge, men det ville lynhurtigt blive afsløret hvis hun forsvandt. Så det blev aldrig. Hun vidste det og gik direkte til sagen.

"Tag tøjet af," sagde hun. Det gjorde jeg, hvad skulle jeg ellers. Jeg er en stærk mand og holder min

krop godt. Jeg har ikke noget at skamme mig over. Der er kraftig mørk hårvækst på mit bryst og ned over maven, jeg er faktisk meget maskulin. Jeg troede en lille pige ville blive forskrækkede ved synet af så megen manddom, men tøsens var aldeles uimponeret.

"Du skal sidde på stolen," sagde hun, så jeg gjorde stolen klar. Egentlig er det ikke nogen stol, men et meget gennemtænkt stativ og de remme jeg har installeret, kan nemt holde en voksen mand. Der er nogle håndtag man kan dreje på, og en bøjle til hovedet. Tøsens strammede remmen om min pande. Hun gav mig også bidslet på. Det er en slags seletøj som holder ofrets mund åben. For jeg kan jo lige så godt sige det som det er: Ofret. Jeg har sat et spejl på væggen så ofret kan se sig selv og samtidig se sin bøddel. Nu kunne jeg altså se mig selv. Jeg kunne også se min bøddel. Jeg var begyndt at tænke på hende som min bøddel. Hun er bare en lille tøs i sommerkjole, men da hendes hænder rørte ved mit ansigt, følte jeg begyndelsen til enden. Den lille uartige skolepige, ville blive min bøddel - og hun var tydeligvis lige så uansvarlig som hun var uforudsigelig.

Når jeg tidligere havde prøvet stolen var det kun i kort tid og altid alene. Det var noget helt andet nu hvor tøsens blik ublufærdigt gled op og ned ad mig. Jeg ønskede inderligt at mine intime dele ikke var så meget i centrum. Det var jo slet ikke mig som skulle sidde her!

Så gik hun. Det var frygteligt. Hvad ville der ske? Hentede hun alligevel de voksne? Så ville de opdage hvad jeg er for en person. Der gik en halv time ifølge

mit værkstedsur, og det var en evighed.

Så kom hun tilbage. Uden forklaring, nærmest som om hun havde glemt mig til fordel for noget andet, men så var kommet i tanke om den leg der var i gang her. Var hun alene? Jo, hun var alene, men hun var alligevel min bøddel. Det var perfekt bøddelarbejde og fuldstændigt naturligt. Jeg vidste jeg ville tabe.

Hun puslede med mine 'smykker'.

"Hvad er denne her til?" spurgte hun, og holdt om en lille indretning med elektroder og en ledning til stikkontakten. Jeg forstod at jeg ikke kunne lyve mere. Hun var min kære lille bøddel.

"Den - er - elektrisk," stammede jeg. Hun ville da ikke? Hun vidste jo ikke hvordan den skulle bruges - og den kunne være farlig - den kunne give alt for høje elektriske stød.

"Gør det ondt?" Spurgte hun. Jeg nikkede.

"Skal jeg prøve den på dig?"

Havde jeg noget valg? Naboens kønne 10-årige datter stod her midt i alle mine drømme og spurgte om hun skulle give mig elektrisk tortur! Dette var den virkelige overgang, ingenting kunne blive som før. Dette var springet ud i intetheden. Så nikkede jeg igen.

Jeg ved jeg ikke kommer levende op af denne kælder. Der er en lille pige sammen med mig som jeg elsker. Naboens kønne datter, en lille fræk tøs, min unge bøddel. Jeg ved at hun vil prøve alle de forfærdelige apparater på mig, indtil ét af dem slår mig ihjel. Jeg kan se mig selv i spejlet. Pigen har strammet de forskellige greb så jeg ikke kan røre mig. Hun har sat

sig foran mig og virker ganske lille. Med sin barnehånd holder hun om min penis. Nærmest af sig selv er forhuden gledet tilbage. Den elektriske stav – som jeg kan se er indstillet på alt for høj spænding – holder hun i den anden hånd. Jeg kan se det hele i spejlet. Hun trykker staven mod glans. Jeg vil skringe, men kan ikke, jeg vil flygte, men kan ikke. Jeg kan ikke løbe væk fra min lille bøddel, som jeg elsker.

"Gør det meget ondt?" spørger hun, og ser op på mig. Jeg nikker.

"Så vil jeg gøre det igen," siger hun.

Jeg nikker.